

מתי קנסו שוגג אטו מזיד?

המקרה	ר' מאיר	ר' יהודה
מטמא ומדמע [זהו דין דרבנן, כי מדאורייתא היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק]	גם שוגג חייב – בדרבנן קנסו שוגג אטו מזיד כי דברי חכמים צריכים חיזוק ועלולים לזלזל בהם	בשוגג פטור – דין דרבנן אינו חמור ולכן אין צורך להחמיר ולקנס
מבשל בשבת בשוגג [איסור דאורייתא]	יאהל – בדאורייתא אין צורך להחמיר כי לא מזלזלים בכך	יאהל רק במוצ"ש [בכדי שייעשון] – בדאורייתא קנסו שוגג אטו מזיד
נוטע בשבת בשוגג [איסור דאורייתא]	יקיים	יעקר
מנסך [איסור דאורייתא]	גם שוגג חייב – משום חומרא דעבודת כוכבים קנס	בשוגג פטור – משום חומרא דעבודת כוכבים נמנעים מכך ואין צורך לגזור
נוטע בשביעית בשוגג [איסור דאורייתא]	יעקר – נחשדו ישראל על השביעית	יקיים – באתריה דר' יהודה החמירו בשביעית ולא נחשדו

[איסורי דרבנן]: - אכל תרומה טהורה ושילם בשוגג חולין טמאים - דם שנטמא וזרקו בשוגג - המעשר בשבת - המטביל כלים בשבת	לא קנסו אותו בשוגג – כי כוונתו הייתה לתקן	
אגוזי פרך ורימוני בדן של ערלה [איסור דאורייתא], שנפלו ונתפצעו בשוגג	קונסים אותו שלא יעלו באחד ומאתיים	קונסים אותו שלא יעלו באחד ומאתיים – משום דאתי לאיערומי